

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 168/2015-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. apríla 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 78/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre oneskorenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. marca 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 78/2012.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ, poukazujúc na porušenie jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zo strany okresného súdu, namieta „... *neprimeranú dĺžku trestného konania - súdneho konania, od podania obžaloby dňa 22.11.2012 pod sp. zn. 2 Pv 231/11-30 do vydania trestného rozkazu dňa 27.08.2014 pod č. k. 1 T 78/2012-305, v celkovej dĺžke 1 rok a 9 mesiacov...*“. Ako ďalej sťažovateľ uvádza, „... *trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17.09.2014*“.

3. Podľa názoru sťažovateľa nečinnosť okresného súdu „... *od podania obžaloby zo dňa 22.11.2014 do vydania trestného rozkazu dňa 27.08.2014 trvala neprimerane dlho, a to bez akýchkoľvek úkonov vyšetrovania...*“. S ohľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje prijatie sťažnosti na ďalšie konanie a vydanie nálezu, v zmysle ktorého by ústavný súd konštatoval porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru a sťažovateľovi priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na verejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

7. Sťažovateľ sťažnosťou namieta porušenie svojho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 78/2012 (bod 1).

8. Z obsahu sťažnosti však ústavný súd považuje za zřejmé, že sťažnosť bola podaná po lehote, keďže trestný rozkaz č. k. 1 T 78/2012-305 z 27. augusta 2014 nadobudol právoplatnosť 17. septembra 2014, ako to explicitne uvádza samotný sťažovateľ v podanej sťažnosti.

9. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

10. V nadväznosti na citované ustanovenie zákona o ústavnom súde ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po

uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

11. Pretože sťažovateľ podal sťažnosť na ústavnom súde zjavne po uplynutí 2-mesačnej lehoty (pozri k tomu bod 8), ústavný súd musel sťažnosť odmietnuť ako oneskorene podanú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Po odmietnutí sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

12. V závere ústavný súd z dôvodu presvedčivosti tohto rozhodnutia dopĺňa, že existuje i ďalší dôvod na odmietnutie podanej ústavnej sťažnosti. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde totiž sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov v ustanovení § 55 ods. 3 zároveň zakotvuje inštitút sťažnosti pre nečinnosť, ktorou sa ktorákoľvek zo strán trestného konania môže domáhať, aby nadriadený súd určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Uvedenú sťažnosť na prieťahy je potrebné podľa judikatúry ústavného súdu považovať za účinný prostriedok nápravy, prostredníctvom ktorého sa sťažovateľ mohol účinne domáhať ochrany svojich práv, ktorých porušenie namietal, pred nadriadeným, t. j. krajským súdom (porovnaj I. ÚS 337/06).

Keďže z obsahu sťažnosti ústavný súd nezistil, že by sťažovateľ uvedenú sťažnosť pre nečinnosť (ako účinný prostriedok ochrany svojich práv) v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 78/2012 využil, mohol predmetnú sťažnosť podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietnuť z tohto dôvodu i pre jej neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2015